

Євтихій та Ганна Марчуки

Євтихій та Ганна Марчуки жили в невеликому с. Щитинська Воля на Волині. Тут мешкала й родина Ормеланд – батьки та семеро дітей, які були знайомі із Марчуками.

У червні 1942 р. євреїв Щитинської Волі зігнали до гетто в м. Камінь Каширський. Шість місяців по тому троє дітей із родини Ормеланд – 20-річна Мейте, її сестра Песя та брат Ізер повернулися до рідного села після ліквідації гетто.

Спочатку вони переховувалися в польки Людвіки Пасецької, потім перебралися до родини Марчуків. Євтихій Марчук побудував у лісі криївку, за вісім кілометрів від села, де впродовж 1942 – 1943 рр. переховувалося близько дванадцяти євреїв. Про сховок знали лише Марчуки, які часто відвідували євреїв, приносили їм їжу та ліки. Усі мешканці криївки перехворіли на тиф, одна жінка померла, решту людей Марчуки врятували від смерті.

Одного дня навесні 1943 р. Мейте Ормеланд помітила коло криївки незнайомого чоловіка і подумала, що він може видати їх усіх, тому євреї залишили своє потаємне місце й розсіялися по лісу. Як з'ясувалося потім, той чоловік справді привів поліцаїв, і вони спалили криївку. Євреї переховувалися в лісі та на болотах до визволення регіону в квітні 1944 р. Їжу для них час від часу передавала Ганна Марчук, яка їм ніколи не відмовляла (Євтихія на той час уже не було, його вбили). Усі євреї, що переховувалися у криївці Марчуків, по війні виїхали до Польщі, а звідти – до Ізраїлю. Лише Мейте Ормеланд після війни взяла собі ім'я Марія Вольнянська і залишилася в Радянському Союзі до 1990-х рр. Рятівниця і врятована підтримували зв'язок упродовж усього життя.